

LO CERÇ

Revista informativa de l'Associació Excursionista "La Picossa"

QUÈ FAREM?

PORTADA: El rocallús segon cim del Penyagolosa, està ornamentat amb les inevitables antenes.
FOTO: Pere López Ladevèze

11 d'agost.- Ascensió al Pic de Bastiments, entre la Catalunya Nord i la Catalunya Vella. A cavall de la frontera que separa França de Catalunya hi trobem **El Pic de Bastiments** (2.881 m.) és una muntanya situada a l'eix entre el Ripollès i el Conflent, que separa el Circ d'Ulldeter amb el Circ de Bassibers. Del costat nord-català és conegut com a **Pic del Gegant**. És el pic més oriental dels Pirineus que assoleix els 2.800 metres; més enllà ja no hi ha cap cim que superi aquesta cota. Està situat a la confluència dels termes de Setcases, Querolbs i Fontpedrosa. És un cim sense cap dificultat tècnica i que per la seva ubicació ofereix excel·lents panoràmiques i la facilitat d'accés fa que sigui força freqüentat. Nosaltres seguirem una ruta no tant habitual, que ens portarà a la Portella de Mentet, des d'on seguint la carena, podrem començar a gaudir d'àmplies panoràmiques que ens duren fins al Pic de La Dona (2.704 m.), el Puig d'Ombriaga (2.634 m.), el Coll de La Geganta (2.611 m.) i finalment el Pic de Bastiments. Pel retorn ho farem pel conegut Coll de La Marrana (2.550 m.), on si algú no en té prou podrà pujar al proper Gra de Fajol (2.708 m.). Des del Coll de La Marrana baixarem a trobar les pistes d'esquí que ràpidament ens retornaran a l'aparcament de l'estació d'esquí de Vallter2000 (2.100 m.).

Sortida: serà a les **8:00 del matí** de l'aparcament de Vallter2000, ens reunirem davant de l'edifici del bar. **Cal ser puntuals**, preveiem que l'excursió serà d'unes 5-6 hores, per tant serà matinal. El bar-restaurant del resort Vallter2000 acostuma a estar obert a l'estiu.

Nota informativa: Com ja és habitual en aquesta sortida d'agost, cadascú es busca el lloc per dormir, en aquesta vall des de Ripoll fins a Setcases hi ha un munt de pobles amb hostals, allotjaments rurals i hotels, i per a amants del càmping, a Vilallonga del Ter ni teniu un que està molt bé.

11 de setembre.- DIADA NACIONAL DE CATALUNYA. Com cada any farem baixar unes senyeres gegants pels pilars centrals del Pont de les Arcades de Móra d'Ebre. I també com cada any us convoquem i us demanem ajuda per aconseguir, una vegada més, emocionar a tots els presents, potser fins i tot més que en altres edicions, amb la intenció que les dues senyeres agermanin a tots els catalans, siguin del color que siguin, en l'amor a la terra i a la cultura, en el respecte a la diversitat i en l'esforç comú per una Catalunya millor.

Cada any aquest acte requereix força moviment de gent, volem que l'acte sigui molt espectacular sense perdre gens ni mica en seguretat i per tant necessitem voluntaris per baixar les senyeres, per ajudar a dalt al pont amb la bona marxa de tot l'acte i després a l'hora de recollir-les. Confiem amb vosaltres!, si podeu ajudar feu-nos-ho saber als telèfons habituals o a l'òptica La Creu Blanca.

15 de setembre.- LA PIRAGUADA, tercera etapa de l'Ebre Català: de Flix a Ascó, el Meandre.-

Després de dues etapes per pels embassaments de Ribarroja i el de Flix, ara podrem gaudir de la corrent del riu en un dels trams més bonics del nostre Ebre, el Meandre de Flix. Sortirem del peu de la Presa de l'Embassament de Flix, on uns petits ràpids ens donaran la primera empenta, per entrar tot seguit en una zna d'illetes que té un encant particular, un lloc per perdre-us-hi. Tot seguit gaudirem d'aquest espai natural i zona protegida que és el Meandre, sembla impossible que estiguem tant prop del poble de Flix amb la sensació de solitud i salvatgeia de l'entorn que ens rodeja, les aigües calmes tenen poca corrent i les ribes del riu s'obren a la contemplació i al gaudi fresquívol del riu. Després de passar el pas de barca de Flix, enfilarem cap Ascó, ara per riu ample, compartint espai amb la via del tren, la carretera i els conreus i masies que fistonegen les riberes del

riu. I així arribarem a Ascó, no sabem exactament l'indret on desembarcarem ja que les instal·lacions de la Central Nuclear dificulten la continuïtat fins al Pas de Barca d'Ascó. Els tècnics estan estudiant la millor solució que permeti completar el màxim tram de riu.

Inscripcions: El preu de les inscripcions és de **16 euros per als socis i de 20 euros per als no socis**. Degut a la limitació d'embarcacions caldrà que tots els interessats s'apuntin abans del dia **13 de setembre**. Per inscriure's truqueu al Lluís o a la Montserrat als telèfons habituals (977400720, La Creu Blanca, o al 977401989 particular), és seguirà rigorós ordre d'inscripció i caldrà abonar el preu de la reserva en el moment de la inscripció, també cal que aclariu si voleu una piragua doble o una simple.

Lloc i hora de trobada: A les **7:30** del Passeig del Pont. Cal ser puntuals, ja que la logística serà una mica més complicada.

20 d'octubre.- 49é Dia del Camí de Muntanya. Tenim molt poca informació d'aquesta gran festa de l'excursionisme de les nostres terres. Sabem que ho organitza el centre excursionista CE.S.Mestral d'Hospitalet de l'Infant i que es tracta d'un recorregut entre Vandellòs i Hospitalet. Però creiem que hem de donar suport a tot el que s'organitza prop de casa nostra i a més hem de començar a fer difusió del Dia del Camí que organitzarem nosaltres el proper any 2014. Per tant hem

d'aprofitar l'ocasió i fer-nos veure. Altrament, aquesta jornada ens donarà l'oportunitat de conèixer una zona oblidada i un espai per on rarament es desenvolupen les nostres excursions. Estigueu al cas per Internet i via email, de les novetats que es vagin succeint i estareu informats dels horaris i els recorreguts.

27 d'octubre.- Les Faixes Tancades, colors de tardor al Port.

Un bell disseny de un recondit recorregut. Les Faixes Tancades, entre el cel i la terra, ens deixaran entreveure els seus secrets i gaudir de la seva espectacularitat, tot seguint els seus viarans amagats fins a la Portella de Calça, des de on seguirem camí, passant per la Roca del Catinell, cap a Casetes Velles, a on trobarem una antiga sendera, nexa d'unió d'antics masos, com el de Lovereta, el de Barró o el de Segall i ja baixant, fins al mas del Petrolí. El punt de sortida i arribada serà l'Àrea recreativa de La Vall, a la zona de Mas de Barberans. Es tracta d'una llarga ruta que ens permetrà endinsar-nos en el Port més feréstec de cara mar, per indrets que gaudeixen de dilatades panoràmiques i excepcionals raconades i donat que estarem en plena tardor, és molt probable que puguem contemplar els esclats dels colors propis d'aquest temps, en que els arbres llueixen amb gran espectacularitat. Al ser una ruta pel Port recomanem que porteu **aigua** i com que serà de tot el dia cal portar el **dinar** a la motxilla. Al ser una època en que es fa fosc més aviat, recomanem de portar **llanternes** per si

de cas comença a fosquejar abans d'arribar als cotxes.

Sortida: A les 7:00, del Passeig del Pont. Sortim més d'hora del que és habitual perquè el desplaçament amb cotxe també és més llarg de l'habitual.

17 de novembre.- Circular al voltant de l'Embassament dels Guiamets. B e n prop de casa, en llocs massa habituals,

resten amagades petites joies oblidades, com ara aquesta que ens descobreix l'Angelina Vallès. L'humil embassament del Guiamets ens ofereix un recorregut intimista, curull de sorpreses i casolà. De la mà de gent que estima la terra i que desinteressadament, titora en mà i voluntat al cor, a desbrossat i netejat un circuit bellíssim que sortint dels Guiamets ens farà resseguir la riba del pantà per la sendera que han arranjat i que ens durà fins a Capçanes, fins a la font de Santa Rosalia, a la capçalera de l'embassament, tot passant per plantacions de vinya, ametllers i oliveres, sempre amb Llaveria omplint el nostre horitzó. Farem el camí de tornada per antics conreus de vinya i seguint frondosos camins, assolirem la carena que domina l'embassament i podrem contemplar unes vistes precioses del Montsant i dels Guiamets a l'altre costat, a on ens durà altre cop el nostre camí. Penco que després d'aquesta bella experiència es farà necessari un bon vermut al bar de la vila.

Sortida: A les 8:00 del Passeig del Pont. Es tracta d'una excursió matinal.

RECOMANACIONS

- ▶ En compliment de la normativa vigent, es facilitarà l'**assegurança federativa temporal**, al **preu de 5 euros** (preu estipulat per a l'any 2012, podria variar pel 2013) a tots aquells que no estiguin federats.
- ▶ Per a qualsevol consulta sobre les excursions programades en aquest butlletí, truqueu als telèfons **977 400 720 i 977 401 989**, i pregunteu per Montserrat o per Lluis.
- ▶ A través de la nostra pàgina web www.lapicossa.org, podràs estar puntualment informat de les modificacions i incidències dels actes programats, tanmateix si no reps els nostres correus electrònics o no ens has facilitat la teva adreça electrònica, escriu un mail a lapicossa@gmail.com. D'aquesta manera estaràs convenientment informat. Us recordem que segons la normativa vigent, els propietaris de gossos, els heu de portar lligats. Si més no, cal que sigueu responsables dels mateixos.

Ens trobaràs a les nostres noves instal·lacions, al polígon industrial "LES PORTES DE TORTOSA", a la carretera de Tortosa a l'Aldea a 20 metres del Decathlon. 600 m2 dedicats a la muntanya. VINE!!!

Des de la junta de l'entitat volem, primer que res, desitjar-vos a tots un bon estiu i unes bones vacances als que les heu de fer encara, i esperem que als que les heu fet, us hagin sigut plaents.

Aquest quadrimestre passat és, sens dubte, el més actiu en quant a actes de la nostra entitat, des de la setmana cultural fins a la nocturna del mes de juliol, s'han dut a terme vuit activitats diverses i alguna d'elles força complexes, com ara la Cursa del Camí de Sirga. Des de la junta considerem que tots els actes han gaudit d'excel·lència en la seva organització i els participants els han valorat molt positivament, però els organitzadors d'aquests actes trobem a faltar participació, fet i fet, aquests actes s'organitzen per al gaudi de tots vosaltres i es treballen amb la il·lusió de que us siguin plaents i us motivin a participar-hi. Així doncs, quedem davant de la disjuntiva de pensar que o no son del vostre interès o no sabem motivar-vos el suficient. Per tant agrairíem la vostra col·laboració en forma de idees, projectes o informació, per tal de poder innovar i millorar el calendari anual d'activitats.

En aquest ordre de coses, aprofitem per informar que a partir del mes de setembre reprendrem l'activitat de neteja, desbrossament i condicionament de la ruta prevista per al **50é DIA del CAMÍ de MUNTANYA de la IVª Vegueria de la FEEC**, que es farà a Cardó l'octubre de proper any 2014. Ara començarem ja a emprendre les tasques no tant sols de neteja, també les burocràtiques, la de logística i les de

financiació. Dia a dia anirem donant forma a aquesta festa que voldríem que deixés tant bon record com ho va fer, fa set anys, la que vam organitzar a Tivissa. No al dir que comptem amb tots vosaltres per aconseguir-ho.

Durant aquest proper quadrimestre treballarem per organitzar unes **ELECCIONS A NOVA JUNTA DIRECTIVA**, si be se n'han fet anteriors convocatòries, amb aquesta convocatòria volem posar en la legalitat l'entitat, ja que el desconeixement i la normativa que va canviant contínuament, no ens han permès posar-nos al dia. Així doncs farem eleccions i esperem que una nova junta prengui el relleu de l'actual, penseu que ja son molts anys i per més estimació que tinguem a l'entitat, l'esgotament, la rutina i la manca de idees fa que siguem menys productius del que voldríem ser i correm el risc de caure en la temptació de ser una junta tant sols administrativa, cosa que no mereixeu els socis. Volem renovar-nos i si surt una nova junta, els de la junta sortint ens comprometem a ajudar i col·laborar per tal de que tota l'activitat continuï sense entrebancs. Us mantindrem informats per les vies habituals i rebreu puntualment les convocatòries adients. Si no rebeu els correus electrònics i els voleu rebre, envieu un mail a lapicossa@gmail.com i se us inclourà al fitxer de socis.

Estigueu atents i recordeu que vosaltres sou l'Associació Excursionista La Picossa.

Un espai natural molt proper

Text extret de la pàgina web del Consorci de Llaberia que podeu visitar a l'adreça <http://www.serrallaberia.cat>

L'Espai d'Interès Natural de la Serra de Llaberia inclou un conjunt muntanyós calcari que ocupa una posició central en el conjunt del prelitoral tarragoní. La seva situació a tocar de les zones més poc poblades i inaccessibles de les comarques del Baix Camp, el Priorat i la Ribera d'Ebre l'han convertit en un indret poc freqüentat i relativament oblidat - com a mínim en els temps recents - pels estudiosos de la biodiversitat, situació de la que no és mereixedora en base als seus espectaculars relleus i orografia, així com els molt notables valors naturals.

La Serra de Llaberia constitueix un complex conjunt orogràfic format per l'esmentada Serra de Llaberia, la serra de Montalt i la Mola de Coldejou; aquesta última constitueix tot un punt de referència de la serra i, de fet, és l'indret de la Serra més conegut per la població. Aquest conjunt muntanyós se situa a la serralada Prelitoral Catalana, entre les Muntanyes de Prades i les Tivissa-Vandellòs i constitueix un espai de connexió entre les esmentades muntanyes. Està delimitada tectònicament per la falla del Montalt a l'oest, d'uns 50 km de longitud i a l'est per la falla de Reus – Valls, de 75 km.

El relleu és força accidentat, amb barrancs encaixats i cingleres espectaculars, fet que implica que la major part de la Serra tingui pendents superiors al 30%. Destaquen especialment els cims del Mont-redon, la Miranda i la Mola, que constitueixen l'skyline de referència al sud del Camp de Tarragona, i també la barrancada de la Dòvia, com a exponent de torrent fortament encaixat.

La naturalesa calcària de la Serra, formada per materials del mesozoic, condiona l'aparició de relleus càrstics, representats per balmes, coves, avencs i ponts naturals, degut a l'acció del vent i l'aigua. Una part important de la Serra és una geozona inclosa en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya, anomenada Encavalcaments de Pratdip – Llaberia i la Mola de Coldejou (codi 310). Aquesta catalogació rau en l'interès tectònic de la zona, on destaquen dues klippes o finestres tectòniques de grans dimensions quilomètriques i úniques a Catalunya per les seves dimensions. Es tracta d'una geozona amb un elevat valor didàctic i també científic.

La xarxa hídrica es distribueix en dues conques diferents, la del Riu Ebre i la de les Rieres Meridionals de Catalunya, que desguassen al mar. Els barrancs del Rifà, de la Porquerola i de la Dòvia pertanyen a aquesta última conca, essent el de la Dòvia el més destacat per l'abrupta vall que ha excavat. La riera de Marçà recull les aigües dels diversos barrancs de la Conca del riu Ebre, entre els que destaca el barranc de la Vall de Capçanes. En aquesta conca també s'hi inclou el barranc de Mussefres i els seus afluents. La major part d'aquests barrancs són estacionals,

portant aigua quan plou, degut en bona part a la naturalesa càrstica i abrupta del terreny, que condiciona també l'existència de nombrosos salts i olles. La Serra compta amb nombroses fonts, moltes d'elles amb aigua permanent, tot i que en els últims anys, degut a l'abandonament, algunes d'elles no tenen cabal. Totes elles s'han inventariat en un estudi realitzat pel Consorci, en què s'ha elaborat una diagnosi de les 20 fonts de més interès natural.

Degut a la seva situació pròxima al mar i amb cims propers als 1.000 m (cim de la Miranda, de 917 m), la Serra gaudeix d'una certa bonança climàtica, exceptuant valors extrems durant l'estiu i l'hivern. Destaquen també les boires, majoritàriament provinents de les marinades i que en temps estables es poden mantenir alguns dies. Pel que fa als vents, el més important és el vent de mestral, de component nord-oest, que escombra la Serra amb força especialment a la tardor, hivern i inicis de primavera, fet que implica una visibilitat molt bona sobre les serres i planes del voltant. Precisament per tindre una informació més precisa del temps i la predicció meteorològica, l'octubre del 2008 es va inaugurar al cim de la Miranda el quart radar del Servei Meteorològic de Catalunya, que completa la xarxa de radars del país.

Preikestolen (El púlpit)

Les nostres consòcies Nati Biarnès i Angelina Vallès, ens fan particips d'una magnífica experiència al cor de Noruega: l'ascensió a El púlpit.

L'estiu passat un grup de 6 amics vam decidir anar de vacances a Noruega. Es tractava d'un viatge curt, 7 dies , però intens!. Havíem organitzat excursions a cascades, viatge amb vaixell pels fiords, excursió a una glacera i el més esperat ...! l'ascens al PREIKESTOLEN, també anomenat THE PULPIT ROCK, un dels paisatges més visitats i fotografiats de tot Noruega. Es troba situat al Sud de Noruega, a la regió Stavanger. És un penya-segat amb una caiguda de 604 m fins a l'aigua, i la part superior és una base d'uns 25 m2, on tothom qui arriba aprofita per fer-se una sessió fotogràfica , apropant-se a la vora i a veure qui es fa la foto més agosarada.

Per arribar-hi, nosaltres que ens desplaçàvem amb transport públic ,vam necessitar 1er el ferry i després l'autobús, que ens deixà just allà on acaba la carretera i comença el camí per accedir al Preikestolen. En aquest mateix punt també hi ha un alberg-hotel, on teníem reservada una cabana per als 6, ja que la previsió era pujar al Preikestolen per la tarda.

I així va ser, vam arribar cap a les 16:00 h, vam avisar a l'alberg que havíem arribat i vam decidir apropar-nos al nostre objectiu. Feia molt bon dia, cel blau, solet, temperatura agradable. Teníem per davant un recorregut total d'uns 4 km i d'un desnivell de 300 m ,amb una previsió d'unes 3 hores i mitja per completar-lo, entre l'anada i la tornada, que es realitza pel mateix camí. Els primers 500 m hi ha una rampa bastant pronunciada, plena de roques grans, on cal grimpar una mica per anar-les superant. Mentre nosaltres pujàvem ens creuàvem amb molta gent que ja feia el camí de tornada. És un camí molt transitat, on és molt difícil perdre's , a més està senyalitzat amb unes " T " pintades de color vermell.

Vam pujar uns 350 m amb poc temps i després ja vam arribar a una zona més planera, on començàvem a tenir les primeres vistes del fiord Lysefjord. Encara ens quedava un ratet de

camí. Vam continuar i a mesura que ens anàvem acostant al Preikestolen, uns 300 m abans, va començar a venir una boira espessa, que anava pujant del fiord. Va ser un fenomen molt ràpid. En pocs minuts vam passar de tenir unes vistes esplèndides a estar immersos dins la boira blanca i espessa que no ens deixava apreciar l'espectacularitat del paisatge. La veritat és que ens vam quedar una mica moixos, ja que en el moment culminant, quan estàvem a la fi del camí, damunt la plataforma, no veiem res! El fiord havia desaparegut! Ens vam fer algunes fotos i vam començar el camí de retorn.

Mentre anàvem baixant, les nostres ments, que estaven una mica inquietes, anaven treballant... i va sortir el comentari de que com ens quedàvem a dormir a l'alberg, l'endemà al matí, si veïem que feia bon dia, podríem tornar a intentar-ho, a veure si teníem més sort!. Després de deliberar-ho entre els 6 vam acordar que sí, que ens llevariem d'hora obriríem la finestra i

optim.gr

disseny gràfic / pàgines web / impremta digital

Tel. 977 404 145
C/ farinera, 6
43791 Ascó

info@optim.gr
www.optim.gr

L'EXCURSIÓ RECOMANADA

si vèiem que feia bon dia , fariem el 2n intent. I així va ser , al matí vam veure que teníem un cel blau radiant, ens vam llevar, vam esmorzar i vam tornar a tirar amunt ! Ara ja ens coneixíem el camí. Vam anar pujant a bon ritme, ben il·lusionats, i amb l'esperança que aquell dia Sí que seria el dia. I així va ser. Vam arribar dalt , i com que era força d'hora, no hi havia massa gent. El dia continuava genial, cap visita inesperada de la boira del dia anterior. Tot era perfecte per poder gaudir d'aquell paratge tan espectacular. Primer vam pujar per un camí que ens dugué uns metres més amunt del Púlpit , i des d' on s'aprecia tota la plataforma quadrada i el fiord, i després va manar al damunt mateix de la plataforma. Vam iniciar la sessió fotogràfica pertinent, ens vam posar just al límit , i realment , treure el cap i observar aquell precipici vertical de 600 m..... no ens deixà gens indiferents ! Havia valgut molt la pena aquest 2n intent ja que les vistes des de dalt de la pedra són meravelloses i sembla que toquis el cel !! Així que carregats d'energia i plenament satisfets ,vam començar a baixar. El camí de tornada va ser com una festa, en comparació amb el dia abans! Tot eren rialles, les nostres cares parlaven per si soles. Portàvem el somriure imprès. Va ser un moment de felicitat!!!!

REFUGI: Estós (Vall d'Estós)

ALTITUD: 1890 m.

SITUACIÓ: Al marge esquerre i a la meitat de la Vall d'Estós.

CARACTERÍSTIQUES: Refugi guardat tot l'any. 150 places en lliteres. Servei de menjar. Cuina lliure. Llum elèctrica, banys i dutxes. Ràdio-telèfon.

ASCENSIONS I TRAVESSES: Totes les de la Vall d'Estós, Posets, Clarabides, Gours Blancs, Pic del Portillón, Perdiguero, Escorbets, Ixeia. Travesses a Lliterola, Chistau (GR-11), Eriste i Vall de Oò. Esquí de muntanya.

REFUGI: Abric de Batisielles (Vall d'Estós)

ALTITUD: 1.870 m.

SITUACIÓ: Al lbón petit de Batisielles. A sobre d'un monticle, al nord est del mateix.

CARACTERÍSTIQUES: Cabanya bivac metàl·lica. 2-3 places. Aigua a prop.

ASCENSIONS I TRAVESSES:

Cabanya útil per a casos de necessitat i especialment al hivern.

REFUGI: Cabanya de Forcallo (Lliterola)

ALTITUD: 1.990 m.

SITUACIÓ: Al fons del Vall en una esplanada confluència de dos barrancs.

CARACTERÍSTIQUES: Cabanya de pastors. Quadra i habitació. 3-4 places. Bastant bruta. Aigua a prop.

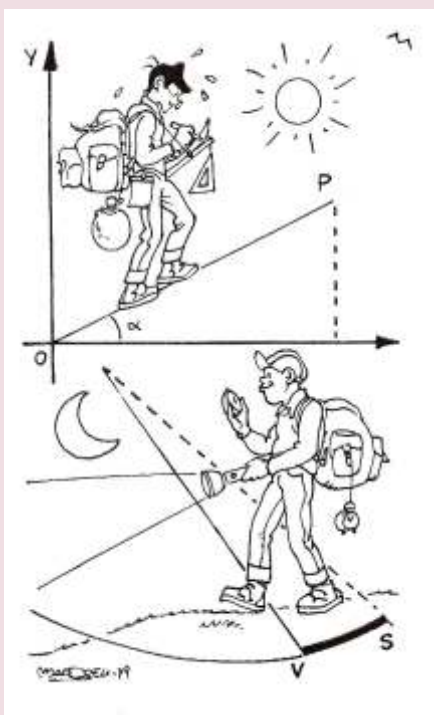
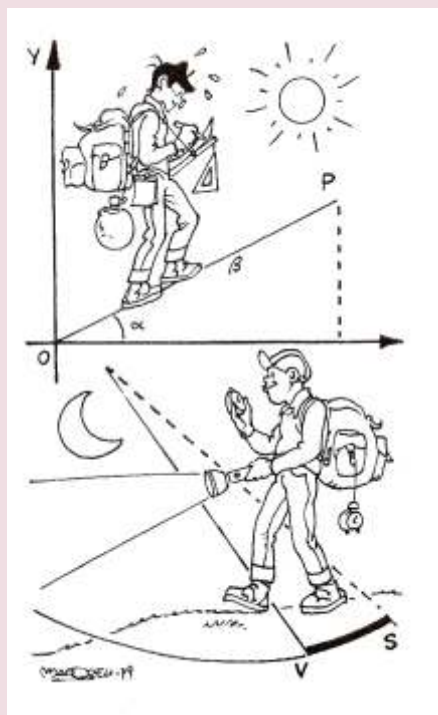
ASCENSIONS I TRAVESSES:

Perdiguero, Crabioules, Malpás. Travessa a Estós. Esquí de muntanya.

Troba les 7 diferències.

En Maduell ens fa una aproximació a l'excursionisme tecnic de la mà d'en Jep i en Fidel, però res no pot impedir que al fer una còpia del dibuix, s'hi hagin escoltat 7 diferències. Les sabries trobar?.

Experts en futur des de 1864

ASSEGURANCES
ESCODA

Assessors d'Inversions i Assegurances

Servei en assegurances Personals, Multirriscos i Financers

AUTOMÒBILS

PIME

ESTALVIS

VIVENDES

RESPONSABILITAT CIVIL

PLANS DE PENSIONS

COMERÇOS

COMUNITATS

FONS D'INVERSIÓ

ACCIDENTS / SALUD

Roger de Llúria, 7 - Tel. 977 40 25 03 - Fax 977 40 32 01

MÓRA D'EBRE escoda.marti@catalanaoacci.es

Primera Lligueta Interclubs de Boulder en Rocòdroms de la IVª Vegueria de la FEEC.- 5 inscrits.

Magnífica aquesta prova pilot, que ha permès entreveure les magnífiques possibilitats d'aquesta competició, que neix amb l'ànim de facilitar la relació entre les diferents entitats que tenen rocòdrom i provocar la relació entre els escaladors a través de les rutes dissenyades. No tant amb la intenció de lluitar per una posició, sinó més aviat per aprendre a través de l'experiència dels altres. En aquesta edició, tenim l'orgull de comptar amb una quarta posició que ha aconseguit el soci Jofre Saladié, que amb 45 punts ha quedat a tant sols 4 punts del guanyador absolut. També es del nostre grup el participant més jove, l'Arnau Brut, que amb tant sols 7 anys ha aconseguit sobreviure en un circuit que estava pensat per a gent gran i classificar-se.

El dissabte 11 de maig a la sala Slab de Reus s'organitzà el 1er Open d'Escalada i coincidint amb aquest esdeveniment es va fer l'entrega de premis i sorteig de material de la Ira. lliga de Boulder Intercentres de la IV Vegueria, finalitzant amb aquesta festa la Lligueta i ja pensant en una propera edició que promet ser molt més competida.

8 d'abril.- Reunió de l'assemblea de la IVª Vegueria de la FEEC.-

Amb l'assistència de 23 entitats de la IVª Vegueria de la FEEC, es va celebrar l'assemblea sense cap contratemps, en les instal·lacions del Teatre Municipal La Llanterna. Acabada la reunió, es va oferir als assistents un refrigeri amb menjar i beure al vestíbul del mateix teatre, on la conversa i el menjar van allargar la jornada fins poc després de mitjanit.

21 d'abril.- Excursió pel terme: El Barranc del laio, el camí de Cacaines i la cresta del Cantillaire. 60 assistents

Com sempre una nodrida assistència caracteritza aquesta caminada popular per les nostres contrades, que agrupa a socis i simpatitzants delerosos de conèixer les novetats i senders recuperats. Aquest circuit presentava algunes novetats que van fer la delícia dels coneixedors del terme. Només sortir de l'ermita ja s'estrenava una sendera recuperada recentment. L'altra novetat era el sender de llera del Barranc del laio, un magnífic recorregut reobert per l'ocasió i

que va fer les delícies dels assistents. En una de les raconades ombrívoles del barranc, vam aprofitar per fer l'esmorzar de motxilla. Ja amb la panxa plena, reprenem camí per enfilar-nos per la darrera novetat, el camí de Cacaines que dreturer i enfiladís ens puja fins l'espectacular mirador de la Cresta del Cantillaire, que recorrem en tota la seva llargada, per baixar després altra vegada al punt de partida, a les ermites de Sant Jeroni i Santa Madrona. Allí ràpidament es para taula i es treuen les begudes fresques que acompanyaran a l'esplèndid VERMUT DE L'EXCURSIONISTA el ja tradicional acte que dona cloenda a la ruta excursionista i que ens permet a tots els assistents gaudir de beguda fresca, bones viandes per picar i sobretot, l'oportunitat de xerrar amb bona harmonia amb gent i amics, fins que acabada la gana i assadollada la set, tothom es dispersa.

21 d'abril, per la tarda. Audiovisual "ACCIDENT I RESCAT, entre la vida i la mort". 35 assistents

Poca assistència per aquests colpidors documents que ens van fer estremir. Primer

l'excel·lent documental "PURA VIDA", on es relata l'èpica i desinteressada lluita per salvar la vida de l'alpinista Iñaki Ochoa de Olza, atrapat i malalt, prop del cim de l'Annapurna. Un relat que retrata els diferents personatges que es desplacen sense pensar-ho ni un moment amb la intenció de pujar fins on està l'Iñaki per rescatar-lo. Un relat de companyerisme, generositat i esforç que no va deixar indiferent a cap dels espectadors. Després d'aquest documental i quan encara el silenci planava a la sala, una petita presentació audiovisual posa en situació i presenta als dos convidats: la Cristina Llorba i el Lluís Simó, que amb senzillesa i proximitat ens parlen del greu accident que va patir la Cristina i del seu posterior rescat. El seu relat arriba al cor de tots els que estem allí i no se sent ni una mosca, tant sols algun comentari del Lluís trenca l'atmosfera i fa riure als assistents. El torn de preguntes va ser curt, donat que ja tot estava dit. En definitiva la Cristina ens va encomanar el seu amor a la vida i el Lluís ens va donar una lliçó magistral de com actuar en cas d'accident. Al final l'aplaudiment de tots els assistents va ser sincer i contundent. Com ja és habitual, els convidats van rebre un regal de record i van ser convidats a sopar en un restaurant de Móra d'Ebre.

19 de maig.- El Penyalgosa, gegant del Maestrat i talaia del País Valencià. 18 assistents

Un canvi de temps va marcar aquest cap de setmana, si bé va fer sol, el vent i el fred es van aliar per convertir una sortida de primavera en una excursió hivernal. El dissabte, vam prendre possessió del petit poble de Vistabella del Maestrat, on tots vam acabar dormint al mateix hostal (sembla ser que els que volien fer bivac no es van acabar de decidir) i sopant al mateix restaurant, en franca companyia. L'endemà de bon matí, ens arribem fins a Sant Joan de Penyalgosa, on aparcem els vehicles i comencem la ruta, ben tapats amb la roba d'hivern, tot

seguint el Barranc de La Pregunta, una ruta que alterna plafons que permeten conèixer la vegetació i el procés de recollida de la pega que raja dels pins, la Pregunta. Una piràmide somital ens deixa al peu del vèrtex geodèsic que assenyalava el cim del Penyalgosa, que amb els seus 1800m és l'indiscutible rei del Maestrat, on esmorzem i fem les fotos de grup. Per al retorn la ruta escollida és la preciosa Lloma del Conill, un panoràmic recorregut que combina junt amb el bosc, una ruta perfecta de contrapunt a la de l'ascensió. Finalment, cadascú va fer la seva, primer fent una visita al Santuari i després anant a buscar un lloc on poder dinar bé i a bon preu.

16 de Juny.- Ermites de Cardó, ressorgint de la selva, 18 assistents

Un assolellat i esplèndid dia, acompanya als excursionistes que afronten aquesta petita descoberta pel Desert de Cardó, tot resseguint antics corriols que estaven abandonats i amb

perill de perdre's per sempre més. Un recorregut intimista en el que es visitaven sis de les ermites, algunes pràcticament oblidades i altres tant famoses com la de la Columna o la Cremada, de les tretze que configuraven fa 400 anys aquest ermitori carmelità, i que al mateix temps, assolia la carena per tal de que tothom pogués gaudir de l'espectacular panoràmica de la costa i del Delta. La frondosa vegetació, la serenitat del paisatge i la sensació d'estar trepitjant racons carregats d'història, van acompanyar en tot moment als caminants que van seguir aquesta bella ruta, que va satisfer a tots. Una petita mostra del que esperem que sigui el 50é Dia del Camí de Muntanya.

29 i 30 de juny.- 4ª Cursa del Camí de Sirga. 150 corredors

Aquest any, el temps va acompanyar i ens va oferir els dos dies, calor i ambient agradable. Començava la festa el dissabte per la tarda, amb La Nit dels Sirgadors, amb força animació al pla de les ermites, on es dona sortida al Quilòmetre Vertical, el segon descens d'aquesta vertiginosa ruta que efectuen 7 agosarats corredors que es llencen des del cim de La Picossa. El guanyador ho aconsegueix en 3'31 minuts, 2 segons més que el guanyador de l'any passat, que segueix conservant el rècord. La tarda

segueix amb una interessant conferència que versava sobre prevenció de lesions i el seu tractament. Ja amb les últimes hores del dia empenem l'ascensió nocturna a la Picossa a on arriben 42 persones que veuen des de dalt del cim com s'amaga els sol. Ja a baix un bon sopar i a riure abastament amb el divertit col·loqui d'un humorista del "Club de la comèdia", que ens va enviar al llit amb una gran rialla al cor. I l'endemà diumenge, de bon matí, comença l'autèntic repte: les curses. Aquest any amb menys inscripcions, però amb més calor, amb un recorregut més dur i amb uns corredors més motivats. La cursa llarga marca els temps i es desenvolupa amb normalitat, l'esforç i la temperatura més alta motivem més consum de líquids i d'antiinflamatoris, l'esforç és més dur però ningú abandona, son de ferro. Al migdia i després de dinar una mica es fa un generós repartiment de premis que pràcticament no deixa a ningú dels participants sense un record de la jornada. Ara queda la feina més feixuga de recollir i netejar, tot pensant en que podrem millorar en una propera edició.

20 de juliol.- Setena ascensió nocturna a La Picossa i sopar a la fresca. 27 assistents

I ja en van set!, en plena canícula estival, quan es fa difícil donar un pas, ens vam retrobar en aquesta clàssica nocturna, on aprofitant les últimes alenades d'aire de una tarda ennuvolada i mentre el dia es feia fosc, els picosseros assolíem La Picossa i seguidament la Punta de l'Estel on contemplàvem com desapareixien les últimes clarors del dia i una esplendorosa lluna aconseguia travessar les boires i mostrar-se amb tot el seu esplendor, ja que faltaven dos dies per a fer el ple. Després de les fotografies de rigor, aquest cop gràcies al mòbil d'un dels assistents, empenem la baixada tot seguint la ruta habitual. Ara la fresca ja és més franca i la baixada és agradable. Al punt d'arribar a Sant Jeroni, ens trobem que el Josep Maria i uns consocis de La Fatarella ens han preparat el sopar i com que ja tot està a punt ens entaulem ràpidament i be aviat ens polim l'abundós sopar a base de pa amb tomaca i embotits variats i els melons i les síndries.

Un moment de l'excursió del terme, abans d'entrar al barranc del laio.

Foto de grup al cim del Penyagolosa.

Al Cardó, foto de grup a la carena, amb vistes a la vall de l'Ebre.

A la punta de l'Estel, tradicional fot de grup ja de negra nit.

